Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35467
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

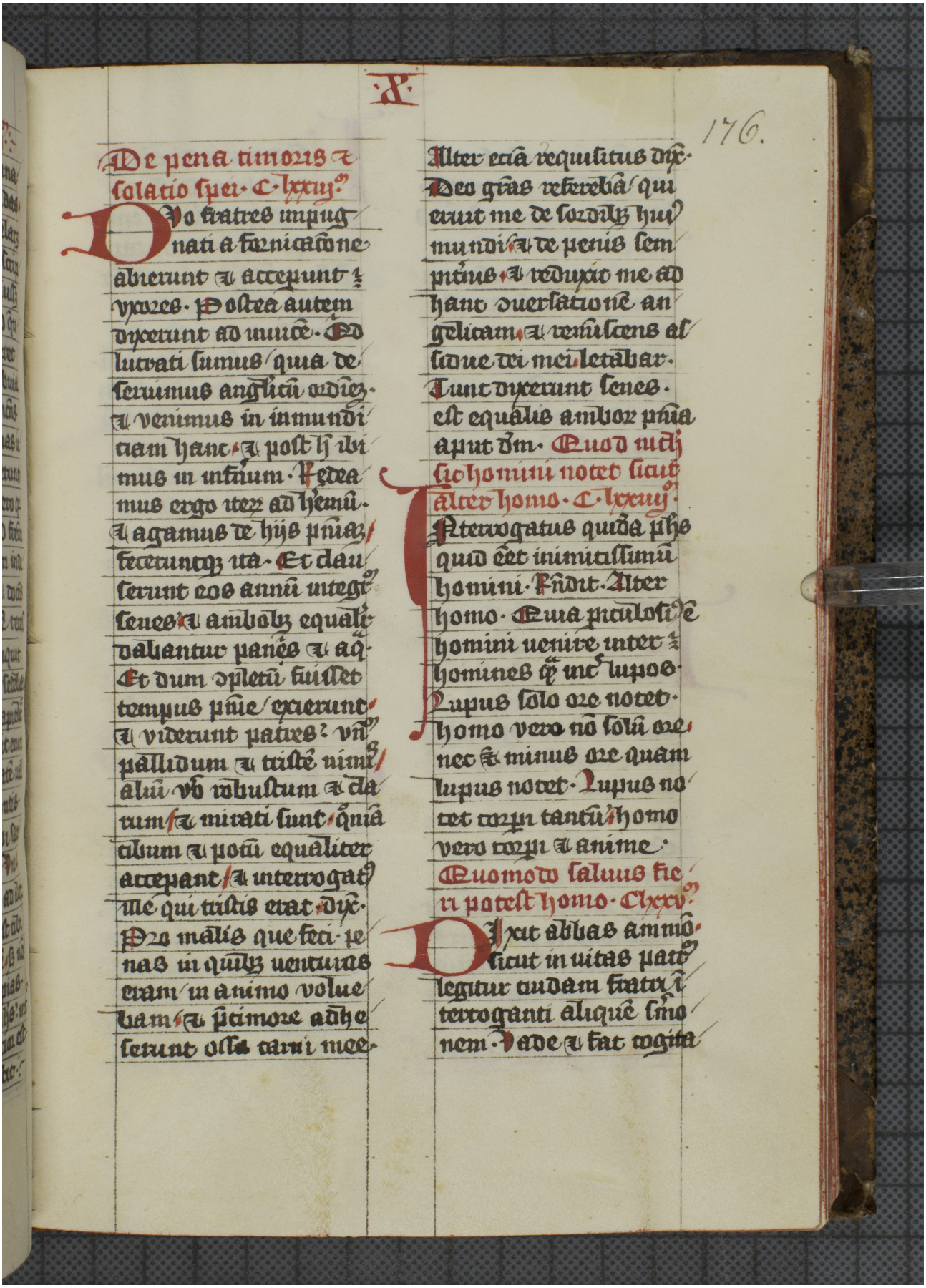

De pena timoris et solatio spei. C. lxxiij.

Duo fratres impugnati a fornicatione abierunt et accepunt uxores. Postea autem dixerunt ad invicem. Doluti sumus quia deseruimus angelicum ordinem et venimus in immundiciam hanc. et post hoc ibimus in infinitum. Redeamus ergo iterum ad heremum et agamus de hijs priores fecerunt ita. Et claudserunt eos annum integrum senes et ambobus equaliter dabantur panes et aqua. Et dum completum fuisset tempus prime exierunt et viderunt patres unum pallidum et tristem nimis alium vero robustum et clarum et mirati sunt quia cibum et potum equaliter accepant et interrogat me qui tristis erat dixit. Pro malis que feci penas in quibus ueniunt eram in animo volueram et timore adhesserunt ossa carni mee. Iterum ecce requiritur dixit. Deo gratias referebat qui eruit me de sordibus huius mundi et de penis semperpetuis et reduxit me ad hanc conversationem angelicam et vehemenscens assidue tui mei letabar. Tunc dixerunt senes. Est equalis ambor prima apud dm.

Quod nichil homini notet sicut alter homo. C. lxxiij.

Interrogatus quidam phs quid esset inimicissimum homini. Respondit. Alter homo. Quia periculosum est homini venire inter homines sicut lupos. Lupus solo ore nocet. homo vero non solum ore nec minus ore quam lupus nocet. Lupus nocet corpori tantum homo vero corpori et anime.

Quomodo saluus fieri potest homo. Clxxv.

Dixit abbas ammonicus in uitas patrum legitur cuidam fratri interroganti aliquem sermonem. Vade et fac cogita